

13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2022

† Κυριακή ΙΓ' Λουκά.

(Τελώνου καὶ Φαρισαίου).

Μαρτινιανού Ὁσίου (ε' αἰ.), Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης (+68),
Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας (+607).

ᾠχος α'. Ἐωθινὸν α'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{9}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{9}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{9}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

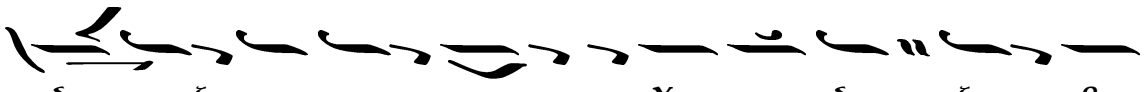
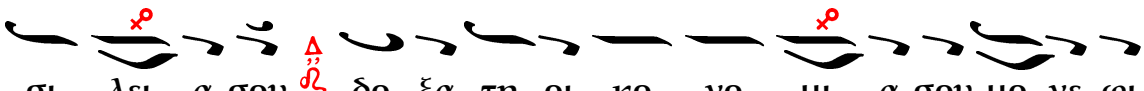

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ ου λι θουσφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και

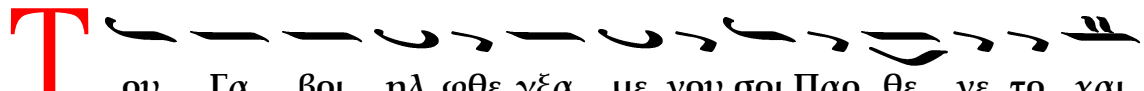

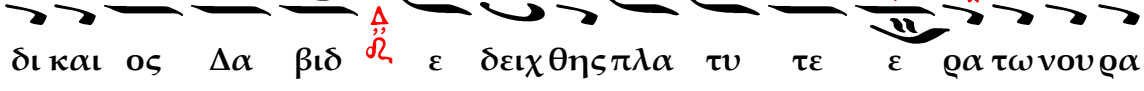
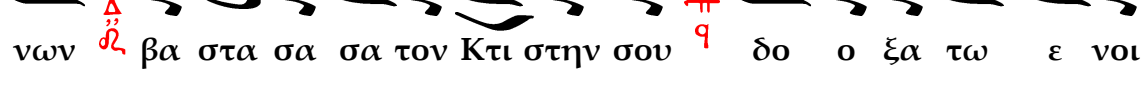
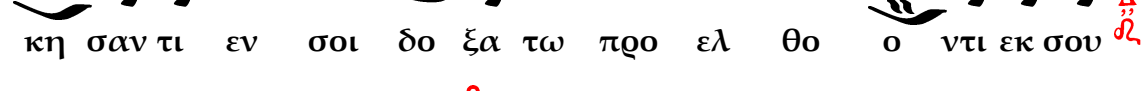
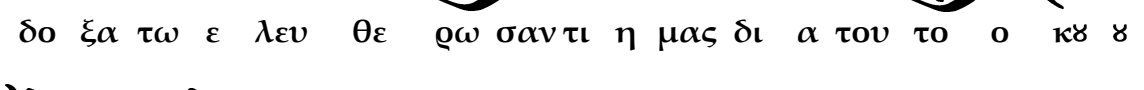
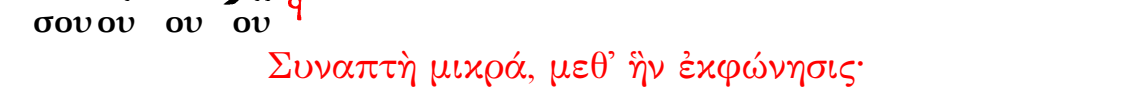
στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

μα $\frac{\Delta}{9}$ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμωτηνζω ην δι α του το αι δυ να α $\frac{\pi}{9}$

 μεις των ουρανων εβων σοι ζωοδοοτα

 δοοξατη αναστασει σου Χριστε δοοξατη βα

 σι λειασου δοξατη οικονομια σου μονεφι

 λαανθρωωπε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tου Γαβριηλ φθεγξαμενου σοι Παρθενε τοχαι

 ρε συντηφωνηεσαρκου τοοτων ολων Δε

 σποοτης εν σοι τηαγια Κιβωτω ως εφη ο

 δικαιος Δαβιδ εδειχθησπλατυτεερατωνουρα

 νων βαστασασα τον Κτιστην σου δοοξατωενοι

 κησαντι εν σοι δοξατωπροελθοοντι εκ σου

 δοξατωελευθερωσαντι ημας δια του τοοκ88

 σου ου ου

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Ἱ Κε - ς

Τὸν τὰ φον σου Σωτηρῶσα τιώται τὴ ρῶντες νε
κροὶ τῆ αστραπῆ του οφθελτος Ἀγγελε
γενοντο κηρυττονος Γυναιξιτην α
νααστασιν Σεδοξααζομεν τον της φθορας
καθαριετην σοι προσπιιπτο μεντω αναστα
ντι εκταφκαίμωνω Θεω ημων
Δόξα.

Σταυρωψηλωθεις εκουσιως οικτιρμον εν
μνηματι τεθεις ως θνητος ζωοδοτατο
κρατος σου νεετριψας δυνατετωθα
ναατωσου σεγαρεεφριξαν οι πυλωροι
οι του Αδου συσηηηγειρας τς απαιω
νος θανονταςωσμονος φιλανθρωπος
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μη τερασε Θεου επισταμεθα παντες

Παρ θε νον αλ η θωσκαιμε τα το κον φα νεισαν οι
 πο θω κα τα φε ευ γον τες προς την σην α γα
 θο ο τη τα σε γαρ ε ε χο μεν α μα ρτω λοι
 προ στα σι αν σε κε κτη η με θα εν πει ρα σμοις
 σω τη ρι αντην μο νην Πα να μωμον

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Γυ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι
 αι και αγ γε λι κην ο πα σι αν θε α σα α με ναι
 ε τρε μον ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην το θα αυ
 μα κα τε πληττε ναυτας δι α του το α πελθουσαι
 τοις μα θη ταις ε κη ρυ ττον την ε γερ σιν τον Α δην ε
 σκυ λευ σε Χρι στος ως μο νος κρα ται ος και δυ να τος
 και φθα ρεν τας συ νη γει ρε παν τας τον της κα τα κρι σε ως
 φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυ ρου
 Δόξα.

Ετω Σταυ ρω προ ση λω θεις η ζω η των α παν

των και εν νε κροισ λο γι σθεις ο α θα να τος Κυ ρι ος
α νε στης τρι η με ρος Σω τη ρ και η γει ρας Α δα μ
εκ της φθο ρας δι α του το αι Δυ να μεις των ου ρα
νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα δο ξα τοις σοις πα
θη μα σι Χρι στε δο ο ξα τη Α να στα σεις ου
ξα τη συ γκα τα βα σεις ου μο νε φι λα αν θρω πε

Καί νυν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος Κε ϑ

Μα ρι α το σε πτον του Δε σπο του δο χει ον
να στη σον η μας πε πτω κο τας εις χα ος
νης α πο γνω ω σε ως και πται σμα των και
θλι ι ψε ων συ γαρ πε ε φυ κας α μα ρ τω λων σω τη
ρι α και βο η θει α και κρα ται α προ στα σι α
και σω ζεις τους δου λους σου

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος Κε ϑ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tων Αγγελων ο δη ημος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϷ θα να α

τϷ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^{u q} και εξ α δϷ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Tι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι^{v' Ϸ} ω μα θη

τρι αι κη να τε^{u q} ο α ζραπτων εν τω τα φω Α

γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις^{u q} ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τϷ μνη μα α τος^{u q}

Eυ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γησαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θη σαι προς το μνη η μα σθ Σω τε ρ ^{u q} εν η χθ εν

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γα ρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' z} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νθ θ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ θ τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρᾶζοντες το Α α γι ος Α γι ος ^{υ ρ} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{υ ρ}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τῃς αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^{υ ρ}

Ζ ω ο δο ο την τε κῶ ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{υ ρ} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν'} ^{ζζ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{υ ρ} ο εκ σῶ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{υ ρ}

Α λλη λῶ ἱ α Α λλη λῶ ἱ α ^{ν'} ^{ζζ} Α λλη λῶ

ἱ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ ρ} (δεις)

Τὸ τρίτον

Α λλη λῶ ἱ α Α λλη λῶ ἱ α ^{ν'} ^{ζζ} Α λλη

λῶ ς ἱ ἱ α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{υ ρ}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος α'.

Ἦ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός,

παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τῷ θλιβεσθαί με εἰσακούσον μου τῶν ὀ
δυνάων Κυρίου σοὶ κράζω

Τ οῖς ἐρημίκοις ἀπανστος ὁ θεὸς ποθοῦς ἐγ
γίνεται ^Δκόσμου οὐσι τουμαται αἰου εκ το ος

^Χ**Δ** οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι ^Δκαι νυν και αει και εις τους αιωνων των
αιωνων αμην ^Δ

Α γιω Πνευματι τιμη και δοξα ωσπερ Πα
τρι πρεπει αμα και Υιω ^Δδια του το ασωμεν
τη τριαδιμο νοκρατορια ^Δ

Ἀντίφωνον Β'

Ε ἰς τὰ ὀρητῶν σὺν ὑψώσασμε νομῶν ^Δαρε
ταις ἐκλαμπρυνὸν ὁ θεὸς ἵνα ὑμνωσῇ ^Δ

Δ ε ξι α σου χειρι λαβων συ λο γε φυ λα ξον

με φρουρησον ^Δ μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι

ας ^π

^χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι ^Δ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει

ται ^Δ πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ^π ι σο σθε

νε ες γαρ ε στι Πα τρι και Λο γω ^π

Ἀντίφωνον Γ'

E πι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις

τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου ^Δ ευ φρανθη μου το πνευμα

συ γχαι ρει η καρ δι α ^π

E πι οικον Δα βιδ φο βοσ με γας ε κει γαρ

θρο νων εκ τε θεν των ^Δ κρι θη η σον ται α πασαι

αι φυ λαι της γης και γλω σσαι ^π

^χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και αι και ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν

και κρα τος ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δει προ

σφε ρειν μο νας γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σει αλλ

ου προ σω ποις

Τὸ Προκείμενον.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι εν

σω τη ρι ω πα ρησι α σομαι εν αυ τω

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι εν

σω τη ρι ω πα ρησι α σομαι εν αυ τω

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

N υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι εν

Σω τη ρι ω πα ρησι α α σομαι εν αυ τω ω ω ω

ΤΑΕΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.
Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.
Ἐωθινὸν Α'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κη' 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ

Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

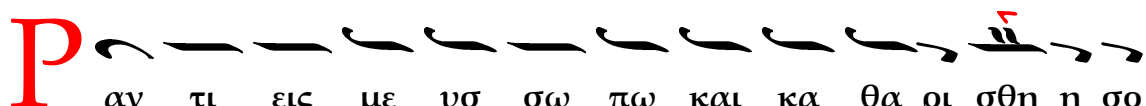
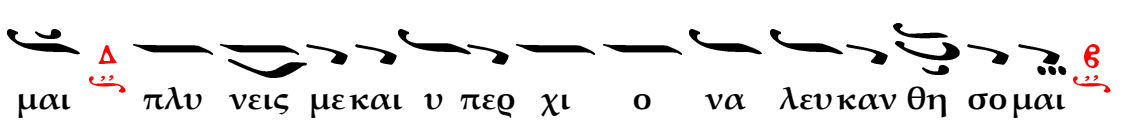
με

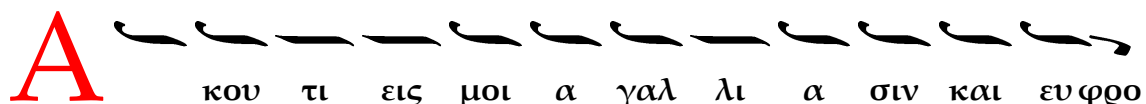

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

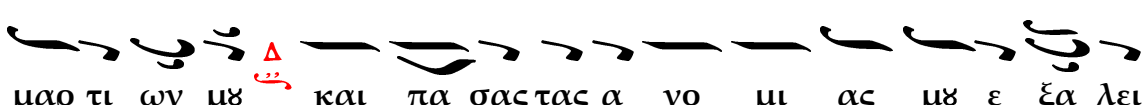
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

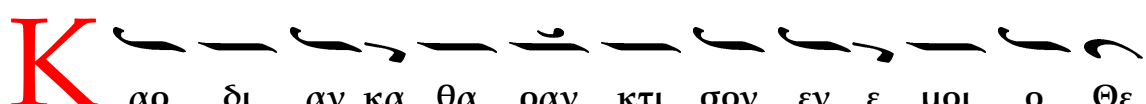
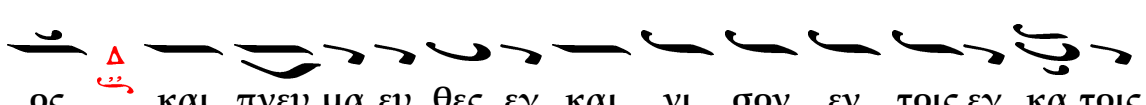
τος

Ε **Δ**
ις πολλὰ ἐ ἐ τῆ δε σπο ο τα

Ρ
αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
Δ
μαι **ϐ**
πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α
κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με
ϐ
να

Α
πο σρεψον το προσωπον σδ α πο των α

μαρτιων μδ **Δ** και πα σαστας α νο μι ας μδ ε ξα λει
ϐ
ψον

Κ
αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος **Δ** και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις
ϐ
μδ

Μ
η α πορ ρι ψης με α πο τδ προσω πδ σδ **Δ** και

το Πνευ μα σδ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
ϐ **Δ**
μδ

A ποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου **Δ** και πνευματι η γεμο νικωστη ριξον
με **Θ**

Δ ιδαξω ανους τας οδους σου **Δ** και ασε
βεις επι σε **Θ** επιστρεψω σι

P υσαι με εξ αιματων ο Θεος **Δ** ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δι και ο συνησθ **Θ**

K υριετα χειλη μου ανοιξεις **Δ** και το
στομα μου αναγγελει την αινεσιν σου **Θ**

O τιειη θελησασθυσι ανεδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις **Θ**

H υσι ατω Θεω πνευμα συντετριμμενον **Δ**
καρδιαν συντετριμμενην και ταπεινωμενην
ο Θεος **Δ** ουκ εξουδενωσει **Θ**

A γαθνον Κυριεντη ευδοκια σου

την Σιων ^Δ και οι κοδομηθητω τειχη Ιερσ

σαλημ ^Δ

Το τε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ

νης αναφοραν και ο λοκαυτωματα ^ε

Το τε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον

σμοσχος ^Δ και ελεησον με ο Θεος ^Δ λ

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Δοξα Πατρι και Υιω ^{Νη} και Α

γιω Πνεεεευμαααατι ^ν

Της μετανοιασ ανοιοιξονμοιοιπυ

υλας ζωοοδοοοοοτα ^ν ορθριζειγαρ

τοοοπνευμααμ ^ε προς ναοοντον αγιι

οοοονσ ^ν ναονφερωντσωματοςο

οολοονεσπιλωωμεεεενον ^ν αλλως

οικτιμωνκαααθαααρον ^{Νη} εεευ

σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει

K^{Nη} αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νων α α μην

T^{Nη} ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μθ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

Nη πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ας

Ἦχος Πά

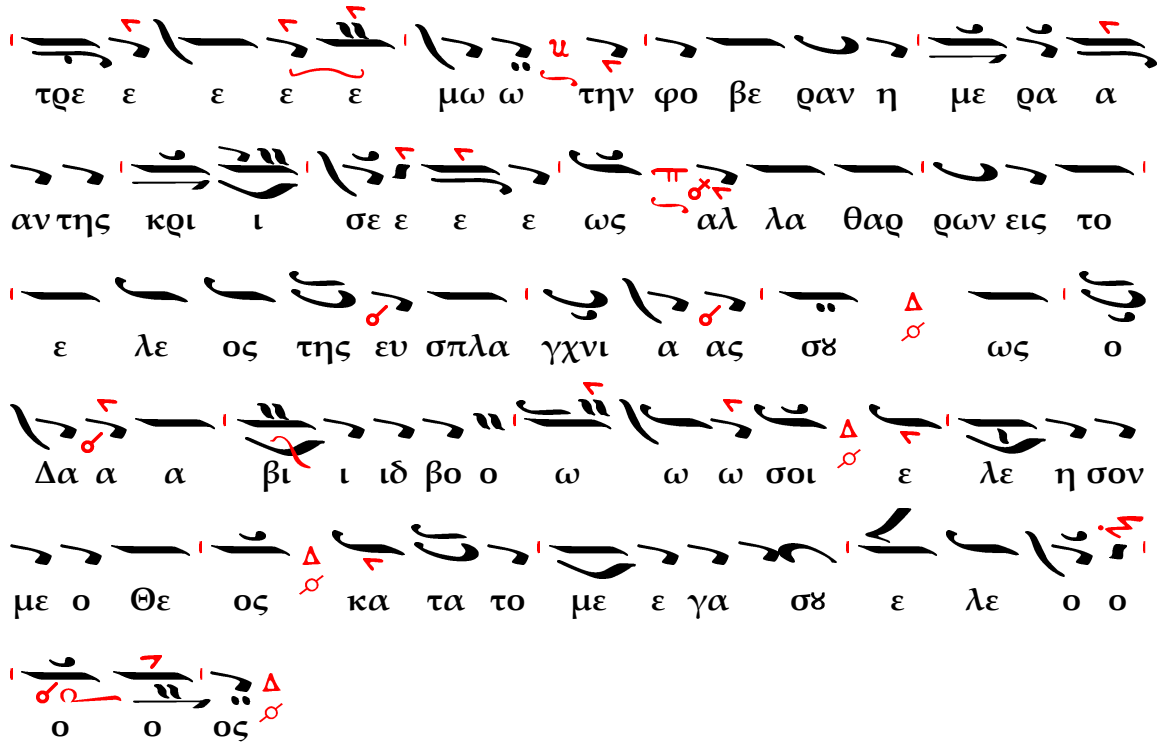
Πα
E λε η σον με ο θε ος κα τα το με γα

ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρ μων σθ

ε ξα λειπον το α νο ο μη μα α α μθ

T^{Nη} α πλη η η η θη των πε πρα αγ με νων μοι

δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κύησασα.

**Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
ἐν τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.**

Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παραβολαῖς ἐμβιβάζων πάντας Χριστός, πρὸς βίου διόρθωσιν, τὸν Τελώνην ἀνυψοῖ, ἐκ τῆς ταπεινώσεως δεικνύς, Φαρισαῖον τῇ ἐπάρσει ταπεινούμενον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐκ ταπεινώσεως γέρας ὑφοπιόν, ἐκ δὲ τῆς ἐπάρσεως, πτώμα βλέπων χαλεπόν, τοῦ Τελώνου ζήλου τὰ καλά, καὶ τὴν φαρισαϊκὴν, κακίαν μίσησον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξ ἀπονοίας κενοῦται πᾶν ἀγαθόν, ἐκ δὲ ταπεινώσεως, καθαιρεῖται πᾶν κακόν· ἦν περ ἀσπασώμεθα πιστοί, βδελυττόμενοι σαφῶς, τρόπον κενόδοξον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸ ταπεινόφρονας εἶναι τοὺς ἑαυτοῦ, μαθητὰς βουλόμενος, ὁ τῶν πάντων Βασιλεύς, παραινῶν ἐδίδασκε ζηλοῦν, τὸν Τελώνου στεναγμόν, καὶ τὴν ταπείνωσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, καὶ ὀδυρμοῖς ἀσιγήτοις Κύριε, νῦν προσέρχομαι τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, οἴκτειρον κάμέ, ταπεινώσει τὴν ζωὴν, νῦν διεξάγοντα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γνώμην, βουλήν, προσδοκίαν, σῶμα, ψυχὴν, καὶ τὸ πνεῦμα, Δέσποινα, ἀνατίθιμι πρὸς σέ· δυσχερῶν ἐχθρῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ μελλούσης ἀπειλῆς, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Ὁδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠϋδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς

συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβὰς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τοῦ Τριωδίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπὸ κοπρίας καὶ παθῶν, ταπεινὸς ἀνυψοῦται, ἀρετῶν ἀπὸ ὕψους, καταπίπτει δὲ δεινῶς, ὑψηλοκάρδιος πᾶς· οὗ τὸν τρόπον, τῆς κακίας φύγωμεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κενοδοξία ἐκκενοῖ, πλοῦτον δικαιοσύνης· τῶν παθῶν δὲ σκορπίζει, ἢ ταπεινώσεις πληθύν· ἦν μιμουμένους ἡμᾶς, τῆς μερίδος, δεῖξον τοῦ Τελώνου, Σωτήρ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ὁ Τελώνης καὶ ἡμεῖς, τύπτοντες εἰς τὸ στήθος, καταλύξει βοῶμεν· Ἰλάσθητι ὁ Θεός, ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅπως τούτου, λάβωμεν τὴν ἄφεσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πρὸς ζῆλον ἔλθωμεν πιστοί, κατορθοῦντες τὸ πρᾶον, ταπεινώσει συζῶντες, ἐκ καρδίας στεναγμῶ, κλαυθμῶ τε καὶ προσευχῆ, ὅπως σχῶμεν, ἐκ Θεοῦ συγχώρησιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀποβαλλώμεθα πιστοί, τὸν ὑπέρογκον κόμπον, ἀπόνοιαν δεινήν τε, καὶ τῦφον τὸν βδελυκτόν, καὶ τὴν κακίστην Θεῷ Φαρισαίου, ἀπρεπῆ ὠμότητα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν σοὶ τῇ μόνῃ προσφυγῇ, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς καλῆς προσδοκίας, ἀλλὰ τύχοιμι τῆς σῆς, ἐπικουρίας Ἀγνῆ, πάσης βλάβης δυσχερῶν ῥυόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. ᾠχος α΄. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· *Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταπείνωσις ὕψωσε, κατησχυμμένον κακοῖς, Τελώνην στυγνάσαντα, καὶ τό· Ἰλάσθητι, τῷ Κτίστη βοήσαντα· ἔπαρσις δὲ καθεῖλεν, ἀπὸ δικαιοσύνης, δειλαῖον Φαρισαῖον, μεγαλορῶρημονοῦντα· ζηλώσωμεν διὸ τὰ καλὰ, κακῶν ἀπεχόμενοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ταπείνωσις ὕψωσε, πάλαι Τελώνην κλαυθμῷ βοήσαντα· Ἰλάσθητι, καὶ ἐδικαίωσεν. Αὐτὸν μιμησώμεθα, ἅπαντες οἱ εἰς βάθος, τῶν κακῶν ἐμπεσόντες· κράζωμεν τῷ Σωτῆρι, ἀπὸ βάθους καρδίας· Ἠμάρτομεν, ἰλάσθητι, μόνε φιλόανθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες· * Ἰλαθι μόνε ἡμῖν εὐδιάλλαχτε.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Στεναγμοὺς προσοίσωμεν, τελωνικοὺς τῷ Κυρίῳ, καὶ αὐτῷ προσπέσωμεν, ἁμαρτωλοὶ ὡς Δεσπότη, θέλει γὰρ τὴν σωτηρίαν πάντων ἀνθρώπων, ἄφεςιν παρέχει πᾶσι μετανοοῦσι, δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσαρκώθη, * Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐαυτοὺς ἀδελφοὶ ἅπαντες ταπεινώσωμεν, στεναγμοῖς καὶ ὀδυρμοῖς τύψωμεν τὴν συνείδησιν· ἵνα ἐν τῇ κρίσει τότε τῇ αἰωνίᾳ, ἐκεῖ ὀφθῶμεν πιστοὶ ἀνεύθυνοι, τυχόντες ἀφέσεως· ἐκεῖ γὰρ ἐστὶν ὄντως ἡ ἄνεσις, ἣν ἰδεῖν ἡμᾶς νῦν ἱκετεύωμεν, ἐκεῖ ὀδύνη ἀπέδρα λύπη καὶ οἱ ἐκ βάθους στεναγμοί, ἐν τῇ Ἐδὲμ τῇ θαυμαστῇ· ἧς ὁ Χριστὸς δημιουργός, * Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ καὶ τῶν δύο Ἁγίων γυναικῶν Ζωῆς καὶ Φωτεινῆς.

Στίχ. Μαρτινιανός, σαρκικὴν σβέσας φλόγα,
Φεύγει τελειῶν μὴ τελειῶσαν φλόγα.

Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δέμας ἐξέδου Μαρτινιανός.
Θέλουσα Ζωὴ ὡς ἄλλη Εὐα πάλαι,

Μαρτινιανὸν μίαναι ζωὴν εὖρεν.

Ἔχει Φωτεινὴ ἐκ πικροῦ ναυαγίου,

Φῶς τῆς τοῦ Χριστοῦ Βασιλείας ὡς δῶρον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων, Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, συνεργατῶν τοῦ Πρωτοκορυφαίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχ. Τμηθὲν γύναιον, Ἀκύλας φησί, βλέπων,
Οὐκ ἀνδριοῦμαι πρὸς τομὴν ἀνὴρ κάρας;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐλογίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ψυχὴν δίδωσιν Εὐλόγιος Κυρίῳ
Βοῶν πρὸς αὐτήν, Κύριον σὸν εὐλόγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἔνδοξοι Μάρτυρες πατὴρ καὶ υἱὸς σταυρωθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Πατὴρ σὺν Υἱῷ σταυρικὸν πάσχει πάθος,
Ἐπὲρ Πατρός, τοῦ δόντος Υἱὸν εἰς πάθος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ κοίμησις τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως τῆς Σερβίας τοῦ Νεμάνια, τοῦ Μυροβλύτου, κτίτορος γενομένου τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Χιλανδαρίου.

Στίχ. Τίς οὐκ ἐπαινέσειε, Συμεῶν πάτερ,
Σὲ τὸν βλύσαντα μύρον ἐκ σοῦ τάφου;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου Κονίσκου, Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Μογκίλεβ καὶ ὑπερασπιστοῦ τῆς

Ὁρθοδόξου πίστεως.

Στίχ. Πολλὰ μοχθήσας ὑπὲρ Ὁρθοδοξίας,

Ἐκ πιστῶν Γεώργιος πολλὰ τιμᾶται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐμαρτύρησεν ἐν Κρήτῃ ὁ ἔνδοξος τοῦ Χριστοῦ Ὁσιομάρτυς Διονύσιος ὁ Βατοπαιδινός, ὑπὸ τῶν ἀγαρηνῶν ἀναιρεθείς, τῇ Καθαρᾷ Δευτέρᾳ τοῦ ἔτους ,αωκβ' (1822).

Στίχ. Ζώνης συνοδὸς τῆς Παναχράντου Κόρης,

Μάρτυς Διονύσιε, ἀπηγχονίσθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ τοῦ Τριωδίου, τῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ παραβολῆς μνεῖαν ποιούμεθα.

Στίχ. Φαρισαῖζων, Ἱεροῦ μακρὰν γίνου,

Χριστὸς γὰρ ἔνδον, ᾧ ταπεινοὺς δεκτέον.

Ἔτεροι εἰς τὸ Τριώδιον.

Ὁ δημιουργὸς τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω,

Τρισάγιον μὲν ὕμνον ἐκ τῶν Ἀγγέλων,

Τριώδιον δὲ καὶ παρ' ἀνθρώπων δέχου.

Ταῖς τῶν Ἀγίων πάντων, μεγαλουργῶν σου πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Κυριακῶν Τελώνου-Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς
(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)
καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἦχος **Δι-Ϟ**

ὠδὴ α'

Ως ἐν ἡπειρωπεζευσας ὁ Ἰσραηλ ἐν
αβυσσῶι χνεσι τον διωκτην Φαρωκαθο
ρων ποντου μενον Θεω ἐπι νικιον ωδην ε
βοα ασωω με εν

ὠδὴ γ'

Ουκ ἐστιν Ἄγιος ὡς συ Κυριε ο Θε

ος μου ο υ ψω σασ το κε ρας των πι στων σου α γα θε

και στε ρε ω σας η μας εν τη πε τρα της ο μο

λο γι α ας οσ Δ

ὠδὴ δ'

Xρι στος μου δυ να μις Θε ος και Κυ ρι ος η σε

πη Εκ κλη σι α θε ο πρε πως μελ πει α να κρα

ζου σα εκ δι α νοι ας κα θα ρας εν Κυ ρι ω

ε ορ τα ζουου σα Δ

ὠδὴ ε'

Tω θει ω φεγ γει σου α γα θε τας των ορθρι

ζον των σοι ψυ χας πο θω κα τα αυ γα σον δε ο μαι σε

ει δε ναι Λο γε Θε ου τον ον τως Θε ον εκ ζο φου

των πται σμα α των α να κα λου με ε νον Δ

ὠδὴ ς'

Tου βι ου την θα λασ σαν υ ψου με νην κα θο ρων

των πει ρα σμων τω κλυ δω νι τω ευ δι ω λι

με νι σου προσ δρα μων βο ω σοι α να γα γε εκ φθο

ραστηνζω ην μου πολυ ελεεε
ὠδὴ ζ

Δροσοβλον μεντην καμινειρ γασατο Αγ
γελοστοισ οσι οισ παισι τους Χαλδαιους δεκατα φλεγον
προσταγμα Θεου τον τυραννον επεισεβοανευ
λογητος ει ο Θεος ο των πατερων ημων
ὠδὴ η'

Στιχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αυ τον εις τας αιωνας

Εκφλογοστοισ οσι ιι οισ δροσοον επηγα
σας και δικαιου θυσι ιι ανυδαατιεφ
λεξας απαντα γαρ δρας Χριστε μονωτωβουλεσθαι
σευπερυψουμεν εις παντας τους αιωνω ναα
αα

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στιχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου
επιτωθεωτωω Σωτηριμ

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρωσ Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν την
 ο ον τωσ Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

Στιχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ
 ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
 μα κα ρι σι με πασαι αι
 γε νε αι

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρωσ Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν την
 ο ον τωσ Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

Στιχ. γ'. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα
 Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
 εις γε νε αν και γε νε
 αν τοις φο βσ με νοις Αυτον

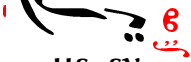
T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

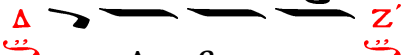

Στιχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν
 ὑπερηφάνους
 δι α νοι α καρ δι ας αυτων

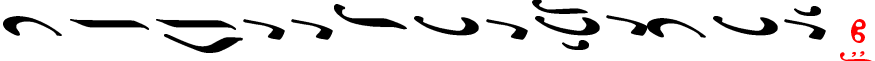

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

Στιχ. ε'. Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς
 πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν
 και πλσ τεν τας ε ξα πε
 στει λε κενσ

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κϛ σαν την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

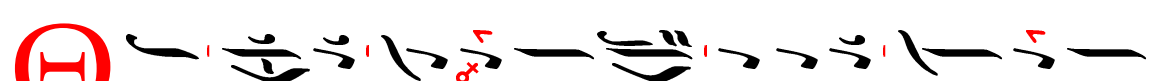

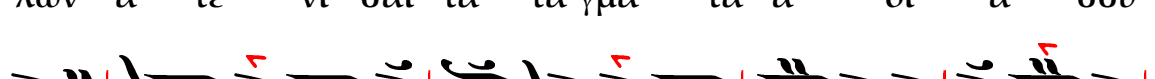
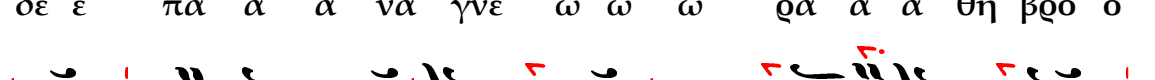
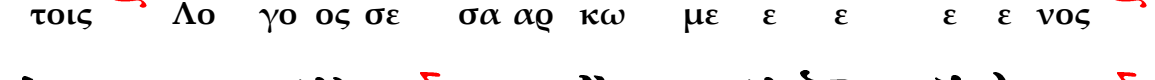
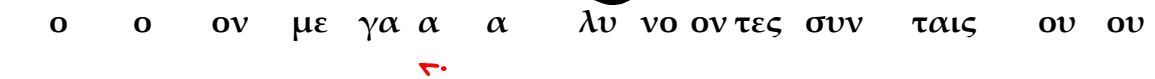
Στιχ. 5'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,
 καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
 τω Α βρα αμ

 και τω σπερμα τι αυ τϛ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρϛ βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κϛ σαν την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

ὥδη θ'

Θ ε ον αν θρω ω ποις ι δειν α δυ να τον

 ον ου τολ μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα τα γμα τα δι

 α σου δε πα να γνε ω ρα θη βρο τοις Λο γος σε σαρ

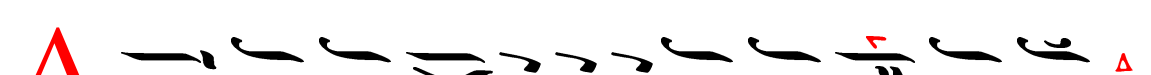

 κω με νος ον με γα λυ νον τες συν ταις ου ρα νι

 αι στρα τι αις σε μα κα ρι ζο ο ο με ε εν
Η
 ε ον αν θρω ω ω ποι οις ι δει ει ει ν

 α α δυ να α το ον ον ου τολ μα α αγ γε ε ε
 λων α τε νι σαι τα τα γμα τα α δι α σου

 δε ε πα α α να γνε ω ω ω ρα α α θη βρο ο

 τοις Λο γο ος σε σα αρ κω με ε ε ε ε νος

 ο ο ον με γα α α λυ νο ον τες συν ταις ου ου

 ου ρα νι ι ι ι ι αις στρα τι αις σε μα

 κα α ρι ι ζο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A
 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A
 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ΙΑ΄.

Ἦχος Δι-θ

Με τα την θει ει αν ε ε γερ σιν τρις τω

Πε τρω ω φι λει εις με πυ θο με νο ος ο Κυ υ

ρι ος των ι ι δι ω ων προ βα α των προ βαλ λε

ται ποι με να αρ χην ος ι δων ο ον η γα α πα

ο Ι η σα ρς ε πο ο με νον η ρε

το το ον Δε σπο ο την ς τος δε τι ι ι ι ι

ε αν θε λω ε φη σεν με ε νειν τδ ς τον

ε ως και αι πα α λιν ε ερ χο μαι τι προς σε

φι ι λε Πε ε τρε

Τοῦ Τριωδίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-θ

Υψη γο ρι ι αν φυ υ γω μεν Φα ρι ι

σαι ὄ ὄ κα κι ι στην τα πει νω σι ιν δε μα α
 θω μεν τϷ Τε ε λω νϷ ὄ α ρι ι στην ιν υ ψω θω
 με εν βο ω ων τες τω Θε ε ω συ υν ε κει ει νω
 ι λα σθη τι ι τοις δϷ ὄ λοις σϷ ο τε εχ θεις ε εκ
 Παρθε ε νϷ Χρι στε Σω τη η η η ηρ ε κϷ σι
 ως και Στα αυ ρον υ υ πο μει ει νας συ νη γει ρα ας
 τον κο ο σμον σϷ θε ἰ ἰ κη δυ υ ναστει ει α

Θεοτοχίον, ὄμοιον.

Ο ποι η τη ης της κτι ι σε ως και Θε ε
 ος τω ων α πα α ντων σαρκα βρο τει αν ε ε λα
 βεν εξ α α χρα ντϷ ὄ γαστρο ος σϷ πα νυ μνη τε
 Θε ε ο το ο κε και φθα α ρει σα αν μϷ φυ υ σιν
 ο λην α νε και νϷ ὄρ γη σε πα λιν ως προ ο
 τϷ το ο κϷ κα τα λι πω ω ω ω ν με τα το
 κον ο θεν πι στει ει σε πα α ντες α νευ φη μϷ
 ὄ ντες κρα α ζο μεν χαι ρε κο σμϷ ὄ η δο ο

ξα

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος 9 Παφ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω

ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις Σοι προ ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε

λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον

πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι προ ε ε

πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον δο ξα

αυ τη ε σται πασι τοις ο σι ι οις α α αυ

τδ

Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα

α α θος και δοξαζομεν σου τη ην α να α

α α στα α α α σιν

Στίχ. β'. Αινείτε τον Θεον εν τοις αγίοις αὐτοῦ· αινείτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι της δυναμεεεως α α αυ

τα

σταυρον υ πομει ει ει νας και τον θα

να τον καταργη ησας και α να στας εκ των νεεε

κρων ει ρη νευσον ημων την ζωην Κυρι ι ε

ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αινείτε

αὐτὸν κατα το πληθος της μεγαλωσυυ

νης α α αυ τα

τον Αδηνσκυ λε ευσας και τον ανθρωπον α να

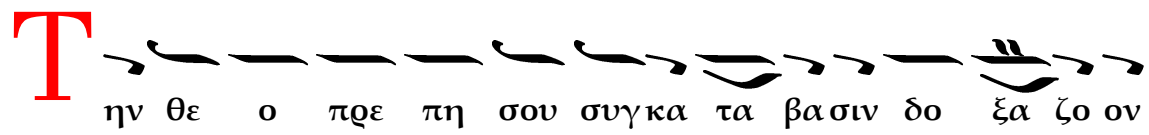
στησας τη α να στα α σει ει σου Χρι ι στε α ξι

ωσον η μας εν κα θα ρα α καρδι ι α υ

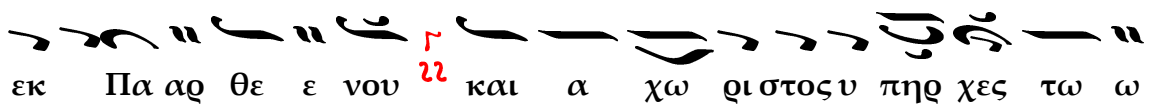
μνειν και δοξα α α α ζει ει ει ει ν σε

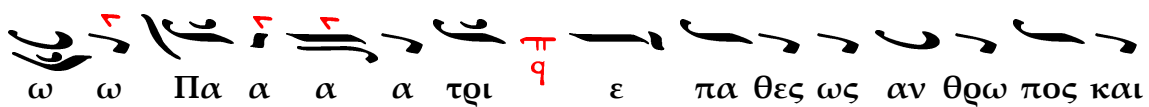
Στίχ. δ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν εν

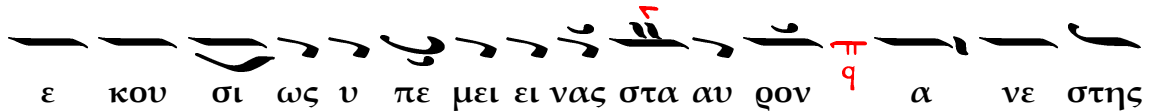

ψαλ τη ρι ι ω και κι θα α α α ρα

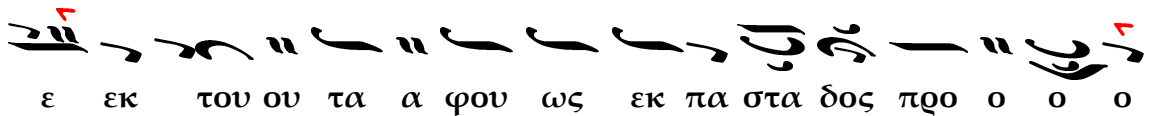
T
ην θε ο πρε πη σου συγκα τα βασιν δο ξα ζο ον

τες υ μνου μεν σε Χρι ι στε ε τε χθησ ε

εκ Πα αρ θε ε νου και α χω ριστος υ πηρ χες τω ω

ω ω Πα α α α τρι ε πα θες ως αν θρω πος και

ε κου σι ως υ πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης

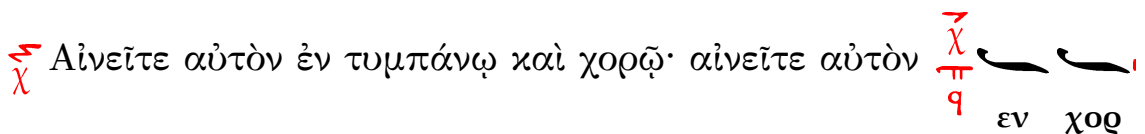

ε εκ του ου τα α φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο

ε ε ε ελ θων ι να σω σης τον κο ο ο σμον Κυ

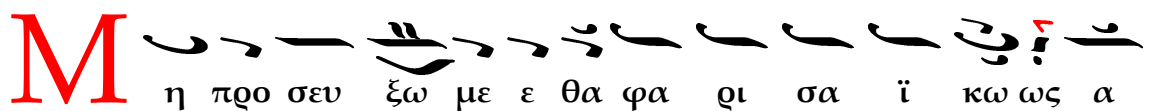

ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι

Καὶ τοῦ Τριωδίου, ἰδιόμελα δ'.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν εν χορ

δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω

M
η προ σευ ξω με ε θα φα ρι σα ι κω ως α

δε ελ φοι ο γαρ υ ψων ε αυ τον τα πει ει νω

θη η η η σε ε ε ε ται τα πει νω θω μεν ε ναν
τι ον τϷ Θε Ϸ Ϸ τε ε λω νι ι κως δι α νη στει
ας κρα α α α ζο ο ο ον τες ι λα σθη τι η
μιν ο Θε ος τοι οις α μα α α αρ τω ω ω ω λοις

Χ Αίνετε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σαπνο η αι νε σα α α
τω τον Κυ ρι ι ι ον

Φ α ρι σαι ος κε νο δο ξι α νι κο με ε νος
και τε λω νη σθη με τα νοι οι οι οι α α κλι νο ο ο
με ε ε νο ος προ σηλ θον σοι τω μο ο ο
νω ω δε σπο ο ο τη αλλ ο μεν καυχη σα με ε
νος ε στε ρη η θη των α γα α θων ο δε μη φθε γξα
με νος η ξι ω θη η των δω ω ω ω ρε ε ε
ε ων εν τϷ Ϸ τοις τοι οις στε να αγ μοις στη ρι ξον με
Χρι στε ο Θε ος ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος

Ἦχος ἰὸ Γα ϕ

^{Γα}
Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μὲ ν ψω
θη τω η χειρ σὲ μη ε πι λα θη των πε νη η η των
σὲ ε ις τε ε ε λο ος

^{Νη} Τ ου τε λω νὲ και τὲ φα ρι σαι ε το δι α α
α φο ρον ε πι γνὲ ε ε σα α ψυ χη η
η μὲ ε τὲ μεν μι σησον την υ πε ρη φα α νον
φω ω νην τὲ δε ζη λω ω σον την ευ κα τα νυ υ κτο ο ον
ε ε ε ε ευ χη ην και βο ο η η η η σον
ο Θε ε ος ι λα α α α σθη τι μοι οι τω α α
μα ρ τω ω λω και ε λε ε ε ε η σο ο ον με ε

^{Γα}
Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν ο
λη καρ δι α μὲ δι η γη σομαι παν τα τα θαν μα α
α σι α α α σὲ ε

^{Νη} Τ ου φα ρι σαι ου την με γα λαυ χον φω ω νη ην
πι στοι οι μι ι ση η σω ω ω με εν τὲ δε τε

λω ω ω ω ω ν θ την ευ κα τα α νυ υ υ υ κτον
 Πα ευ χην ζη η λω ω σω ω ω ω μεν Γα μη τα α υ ψη
 λα α α φρο ο ν θ υ ο ν τες Πα αλλ ε αυ τος τα
 α α πει ει ν θ υ ο ν τες Γα εν κα τα νυ ξει ει κρα α α ξω
 ω ω ω ω με εν Γα ο Θε ος ι λα σθη τι
 ι ταις α μαρ τι ι ι ι αι αι η η μων

Τῇ Κυριακῇ Τελώνου κ' Φαρισαίου, εἰς τοὺς αἶνους. Δόξα.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
 Τ αις εξ ε ε ε ε ρ γων κα αυ χη σε σι
 Φα ρι σαι ον δι και ου ντα ε α αυ τον κα
 τε ε κρι νας Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ε Κυ υ ρι ι ι ε και Τε λω ω ω ω ω ω
 νην με τρι ο πα θη η η η σα α α α ντα
 Πα και στε να α αγ μοις Δι ι λα σμο ο ο ο ο ο

ο ον αι τϑ ϑ ϑ ϑ αι τϑ ϑ ϑ ϑ με νον ε
 δι ι και αι αι αι αι ω ω ω ω σας ου γαρ προ
 ο σι ε ε σαι τϑς υ ψη λο ο ο φρο νας λο ο
 γι ι ι σμϑ ϑς και τας συν τε τριμ με νας κα αρ δι
 ι ι ας ουκ ε ε ε ε ξϑ θε ε νει εις δι
 ο ο ο ο ο και η η μεις σοι οι προ ο ο σπι
 ι πτω ω ω μεν εν τα πει νω ω ω ω ω ω
 σει τω πα θο ο ο ο ο ον τι δι ι ι ι
 η η η η μας πα ρα α α α σχϑ τη ην α α
 α α α α α φε ε λε ε την α α φε ε ε
 σιν και το με ε γα ε ε ε ε ε λε ε
 ος

Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις θε ο
 το κε Παρ θε ε νε δι α γαρ τϑ εκ σϑ

σαρκω θε εν τος ^Δ ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται ^ε η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ^ε ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι
 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ^Δ ευ λο γη τος Χρι
 ζος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι ^Δ

Και εϋθϋς φάλλεται εις τον ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

^Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις
 Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
 κι α ^{π ρ}
^Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^ε δι α
 την με γα λην σου δο ξαν ^{π ρ}

Κυριε Βασιλευ που ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερπα ντο κρα α τορ ^Δ_{δλ} Κυριε Υι ε μο νο γε νες ^Δ_{δλ}
Ι η σου Χριστε και α γι ον πνε ευ μα ^π₉

Κυριε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο
ος του Πα τρος ο αι αιρων την α μαρ τι ι αν
του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρων τας α
μαρ τι ας του κο ο σμ ^π₉

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ_{δλ} ο κα θη μενος
εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ^π₉

Οτι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος
Κυ ρι ος ^Δ_{δλ} Ι η σους Χριτος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

Α μην ^π₉

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε ^Δ_{δλ} και
αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να ^Δ_{δλ} και
εις τον αι ω να του αι ω νος ^π₉

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

ταυ τη ^Δ α να μαρ τη τουςφυλα χθη η ναι η μα ας ^π

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε

ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην ^π

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ^Δ κα

θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε ^π

Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ^π δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου ^π (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ^Δ ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^Δ ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι ^π

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με ^Δ

του ποι ει ν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου ^π

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως π ₉

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Δ ₂ Α γι ος ο Θε ος Δ ₂ Α γι ος

Ι σχυ ρος Δ ₂ Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η

μας π ₉

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Δ ₂

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην Δ ₂

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας π ₉

Ἀσματικόν. χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Δ ₂ Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δ ₂ Α α γι ο

ος Α α θα α να α α τος Δ ₂ ε ε λε ε η σο

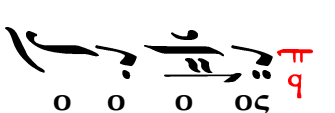
ον η η η μα α α ας π ₉

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν Δ ₂ α

σω μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της ζω

 ης ημων ^πκα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να

 τον ^Δτο νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε ε

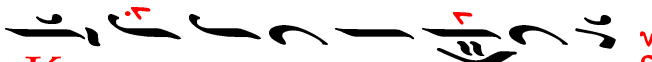
 ο ο ο ος ^π

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ς

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ε

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ε

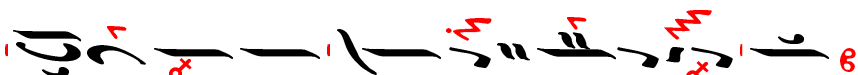
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ς

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^ε

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχῳ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Του λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και
στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
νος τω κο σμωτην ζω ην δι α του το αι δυ να α
μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη βα
σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι

λα αν θρωω πε π ₉ τὸ τέλος πε ε ε ε π ₉

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δ ι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν Δ και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β΄ χορός:

Ψ αλλον τας σοι αλλη λη λη ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργοῦν)

Ἦχος ξ Πα ρ

Tου λι θου σφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και
στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
μα α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με
νος τω κο σμωτην ζω ην δι α του το αι δυ να α
μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη βα

σι λει α σου Δ δξ δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε φι
λα αν θρωω πε π ρ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
ων Δ σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τξ Κυ ρι ς
Προ οδρο με ς α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
των σε βα σμι ω ω τε ρος Δ ο τι και εν ρει
θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον ς
ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
ρων ς ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
ρωθεν τα εν σαρ κι Δ τον αι ρον τα την α μαρ
τι αν τξ κο ο ο σμξ Δ και πα ρε χον τα η μιν το
με γα ε ε ε λε ος Δ

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

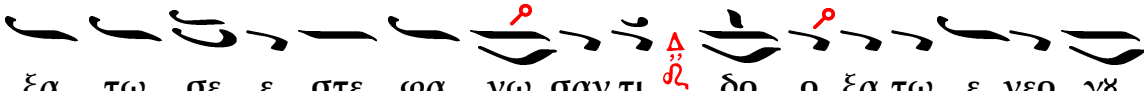
Ἦχος Δι-θ.

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προ σπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μον νε φος ε θνων
δι α σκε δα α α σαι αι τς με νος η μιν
ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος

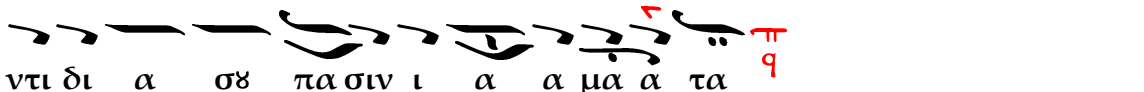
Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυ ρο βλυ την τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Πε ρ γα α μς
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι πανοι πι στοι ως τα
χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο δο
ντων νο ο σς και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο

 ξα τω σε ε στε φα νω σαν τι ^Δ_δ δο ο ξα τω ε νε ρ γ

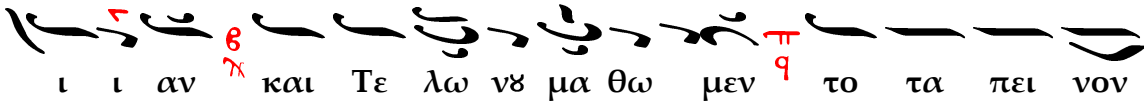
 ντι δι α σσ πα σιν ι α α μα α τα ^π_ρ

Κοντάκιον τῆς Κυριακῆς Τελώνου-Φαρισαίου.
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

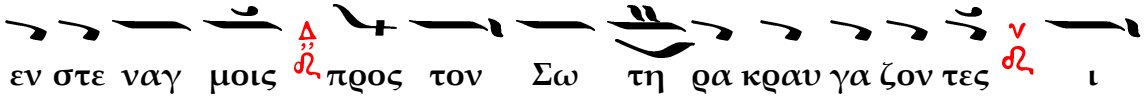
Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος ^Δ_δ Βου ς

Φ α ρι σαι ς φυ γω μεν ^π_ρ υ ψη γο ρι ι ι

 ι ι αν ^ε_χ και Τε λω νσ μα θω μεν ^π_ρ το τα πει νον

 εν στε να γ μοις ^Δ_δ προς τον Σω τη ρα κραυ γα ζον τεσ ^ν_δ ι

 λα θι μο νε ^Δ_δ η μι ιν ευ δι α αλλα α κτε ^ν_δ

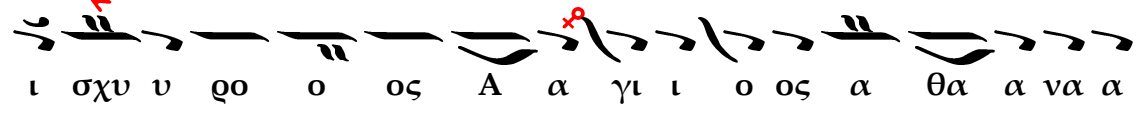
* * *

Ἄτερον Τρισάγιον εἰς ἦχον α΄.
 Ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου (+ 1819).

Ἦχος ^Δ_δ Πα ρ

Α^{Πα} μην **Α** γι ος ο Θε ε ος **Α** α γι ο ο ος

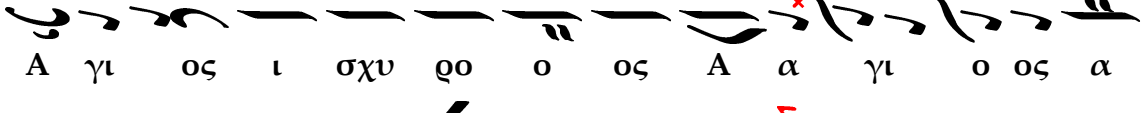
 ι σχυ υ ρο ο ος **Α** α γι ι ο ος α θα α να α

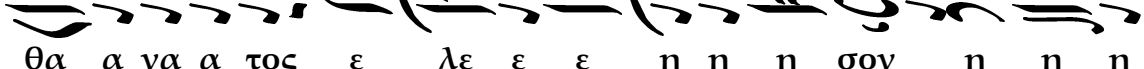
 τοος ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας ^π_ρ

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

Α γι ος ι σχυ ρο ο ος **Α** α γι ο ος α

 θα α να α τοος ε λε ε ε η η η σον η η η

μας ^π₉

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω ^π₂₂ και Α γι ω

ω Πνε ευ μα α α τι ^π₉

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μη ην ^π₉

Α γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας ^π₉

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἠ Πα

Ν ^{Πα} ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις ^π₉

Α ^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο

ο ο ο ο ος

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σχυ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ι ι ι ι ι σχυ υ ρο

ο ο ο ο ος

A^{Πα} α α α α α α χα α α α α γι

ι ι ι ι Α α α α α α α γι ι ι ος Α

Κε θα α α α χα α α α α να α α α α α

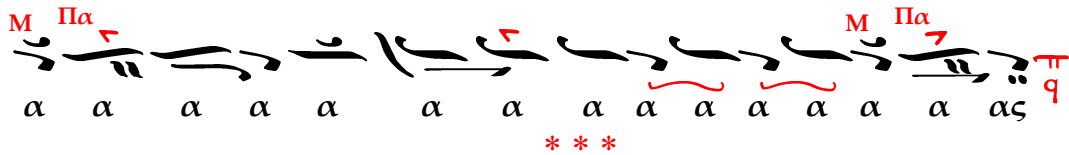
Μ **Κε** λιε ε Α θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

E^{Πα} λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η

Ε ε λε ε η η σο ο ο ο ο η η η μα α α

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

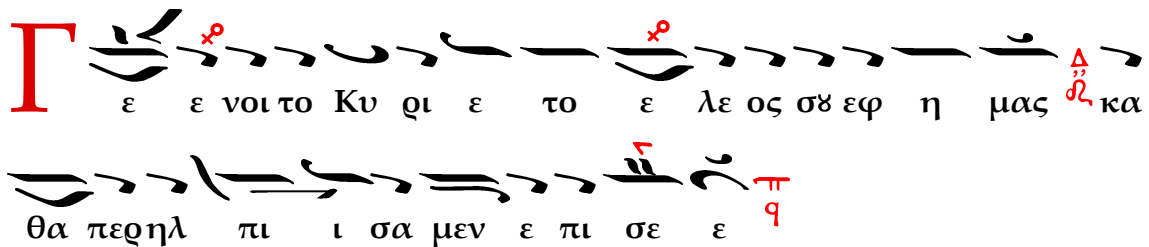
(Ψαλμὸς λβ΄).

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. (λβ΄ 22)

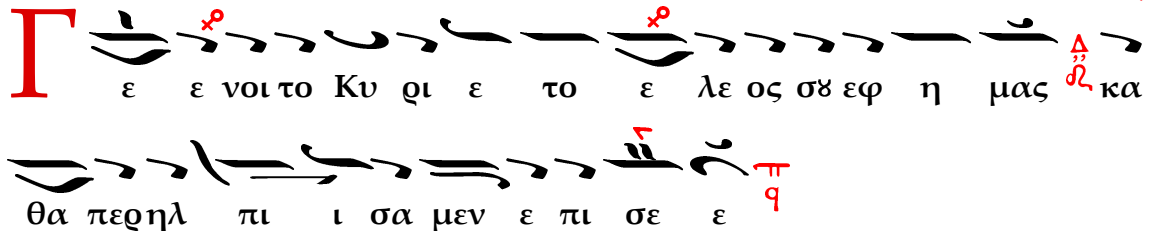
Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. (λβ΄ 1)

Ἦ οὐ ψάλτης.

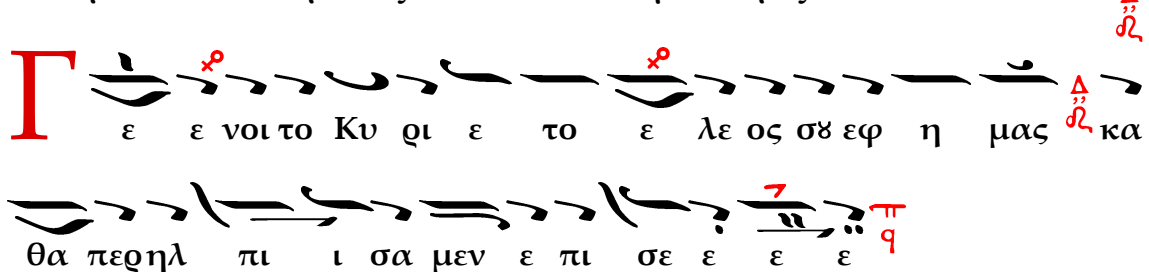
Ἦχος 4/9 Πα ρ

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15)

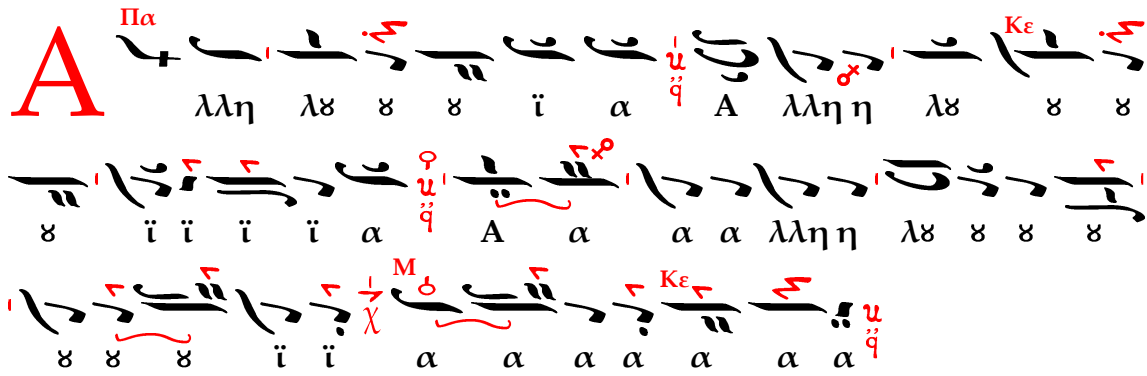
Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ,

τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόφουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ιζ').

Ἦχος ᾠδῆς Κε ς

Α ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α
Ο ^Χ Θε ος ο δι δϑς εκ δι κη σεις ε μοι και
 υ πο τα ξαςλα ϑ ϑ ϑ ϑς υπ ε ε ε με
Α ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ἰ α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α
Μ ^Χ ε γα λυ νων τας σω τη ρι ας τϑ βα σι λε
 ως αυ τϑ και ποι ων ε λε ος τω χρι στω ω
 α α α αυ τϑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

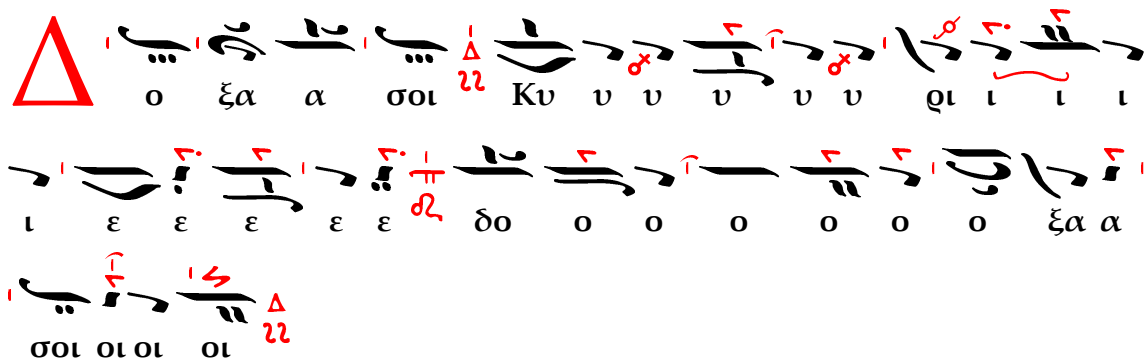
Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ

(παραβολὴ τελώνου καὶ φαρισαίου)

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ (τη' 10-14).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστῶς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

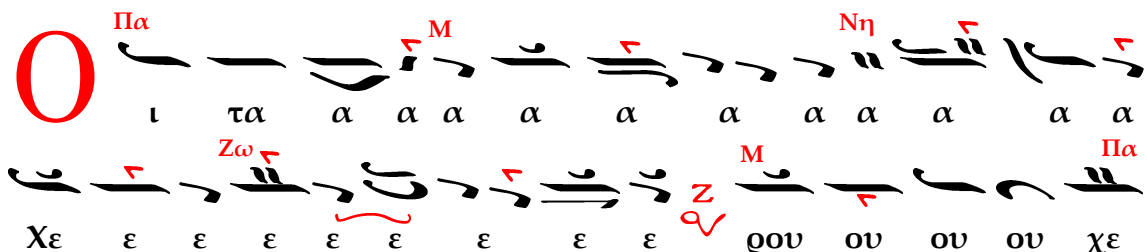
Ἦχος ἰ' Δι.

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΡΙΟΥ

Τῆ Δευτέρᾳ.

Ἦχος β' Πα ρ

ρου βι ι ι ι ι ι ι μ ^{Δι} μ υ υ υ στι ι ι ι

ι ι κω ω ως ^{Πα} ει κο νι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ζο ο ο ο ο ν τες ^{Πα} και αι αι αι τη η

η η η η η η ζω ω ο ο ποι οι οι οι

οι οι οι οι ζω ο ^{Δι} ποι ^{Πα} ω ω ω ω ω ω ^{Δι} ^Δ Τρι

^{Κε} α α α α α α α α α α α α α α

α α α τρι α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ^{Πα} τον

τρι σα α α α γι ο ο ν υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ν ^{Ζω}

προ σα α α α α α δο ο ο ο ο ν τε ε ε

ες ^Μ πα α σα αν την βι ω ω τι ι ι ι ι ι ι

ι ι βι ω τι ι κη η η η η η η η η ν ^{Ζω} α

πο θω ω ω με θα α ^{Πα} με ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ρι ι ι με ρι μναν ^{Πα}

Ω ^{Πα} ω ω σ το ο ο ο ο ο ο ο ν Βα

α α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ^{Κε}

α α α α α ρα α α α α α α Διτων ο ο λων

 υ υ υ υ πο δε ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 με ε ε ε ε νοι
T
 αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι ι και αι αι

 αι αι αι αι αις α ο ρα α α τω ω ω ω

 ω ω ω ως δο ρυ φο ο ρου ου με νο ον

 τα α α α α α α α α α ξε ε ε ε τα ξε

 σιν Αλ λη λου ου ου ι ι α α α α

 α α α α α α α

Ἑξήγησις Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρῆσις στὶς Ἱερὰς Ἀκολουθίας τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρῆσις ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

K
 υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον
K
 υ ρι ε Ε λε ε η σον
K
 υ ρι ε Ε λε η σον
K
 υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Π ^{Πα} α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε ₉

Π ^{Πα} α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε _{Δ 2}

Π ^{Πα} α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε _{Δ 2}

Π ^{Δι} α ρα α σχϞ Κυ ρι ε _{Δ 2}

Π ^{Πα} α ρα σχϞ Κυ ρι ε ₂₂

Π ^{Πα} α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε ₉

Σ ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε ₉

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σα ₉

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς ₉

^{Δι} _{Δ 2} μϞ ^{Πα} Κυ ρι ος ₉ ρε ε ω μα α α μϞ _{Δ 2} και _{Πα}

κα τα φυ γη η η η η μϞ και αι ρυ υ ση ης

₉ μϞ ₉

Α ^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ ₉ *Ἔτερον ἄργον*

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϞ _{Δι} _{Δ 2} Κυ ρι ₉

ος ρε ε ω μα α α α μϞ _{Πα} _{Δ 2} και κα ₉

Μ ^{Πα} α τα φυ υ γη η η η η μϞ και αι ρυ υ ₉

υ υ ςη η η ης μϛ

Π^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα

Τρι^{Δι} α δα ο μο ου ου ου σι ον και αι α α

χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε σε ε ως

Κ^{Πα} αι με ε τα α τϛ Πνευ μα το ος οϛ

Ε ^{Πα} εχομεν προς τον Κυ ^{Δι}ρι ι ον

Α ^{Πα} ^Μ α ξι ^{Πα} ο ον και αι δι ι και αι ον ^Π

Α ^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ
^{Δι}βα ωθ ^{Πα} πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της

^Πδο ο ξηης ος ^{Δι}ω σα αν να α εν τοις υ ψι ι

^{Δι}σοις ^{Δι}ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με

^{Πα}νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ^{Δι}ω

^{Πα}σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι σοις ^Π

Α ^Μ α μην ^Π

Α ^Μ α α α μη η η η η η η ην ^Π

Σ ^{Πα} ε υ μ ν ς ς ς ς ς ς ^Πμεν σε ^Π

^{Δι}Ευ λο γ ς ς ς ς ^Πμεν ^{Πα}σοι ευ χα ρι

^{Πα}στ ς ς ^Πμεν Κυ υ ρι ι ε ^{Δι}και δε ο

^Πμε θα α σ ^{Δι}ο Θε ε ο ος η η μων ^Π

**Νῦν σε ὑμνοῦμεν, Κύριε, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν
σῆριξον ἡμᾶς, Εὐσπλαγγνε ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.**

Ἐτονίσθησαν περὶ τὸ , α ἦ πς', συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
μικρὸν τῇ κγ' Ἰουλίου τοῦ , βδ'. I.A.

Ἄξιον ἔστιν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος ἦ Πα ρ

Ἀξιον εσινωως αληθηθωως
μακαριιζειν σε ετην θεοτοοοο
κοοοον την αιμακααριιζον και
παα να μωωωω μη ηηη τον και μη
τεερα του θεεου ου ηη μωωωων
την τιμιω τεερα αντωωων Χερσ
βιιμ και ενδοοξοο τεεεεραν
ασυγκριιιι τωων Σεερααφιιι
ιι την αδιαφθοοο ρωσ θεον Λοοο
ογον τεε κσδδδσααα αν την ο
ον τωωως θεεοοο τοοοοο κον σεεε
εμεγααλυυνοο μεεεεεεε
εεεν

Συνετέθη κατ' ἔτος, α' πδ', Ἰανουαρίου κγ', ἐν τινι Goody's.
Ἄντεγράφη, α' δ' γ', Δεκεμβρίου δ', ἐν τῇ ἡμέρα τῶν κατὰ κόσμον
γενεθλίων μου. I.A.

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, κατὰ τὸ ὕφος τῶν νεωτέρων.

ᾠχος 4 Πα ρ

Πα
A ξι ι ον ε ςι ι ιν ω ωωσ α α
λη θω ω ως Δι μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε ε
Πα
τη η η η ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον τη ν
α α ει μα κα α α ρι ι ι ι ζον και αι
Πα
πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε
M Πα
ε ε ε ε ρα α α τ ς ς Θε ε ς ς ς
Δι
ς ς η η η η μων τη η ην τι ι μι ω
τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρ ς ς βι μι
και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συ γ
M Πα
κρι ι ι ι ι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε
ε ε ε ρα α α α φι ι μι τη ην α α
Δι
δι α φθο ο ο ο ο ο ρωσ Θε ον Λο ο ο ο
M Πα
γο ο ο τε ε ε κ ς ς ς ς ς σαν τη ν
ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ον
Πα
σε ε ε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ
M Πα
υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

(χθ' Ιουλίου - δ' Αύγ. , βδ', Ι.Α.)

Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρική
τούς σούς ύμνοῦντας φύλαττε τούς ἐν Ἀμερικῇ.

Νεκταρίου Βλάχου. ᾠχος Πα ρ

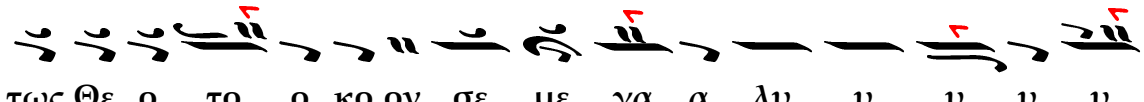

A Πα ξι ον ε ε στι ιν ω ως α α λη η θω ως
μα α κα α ρι ι ι ι ι ζει ειν σε ε ε
την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο κον την α α
ει μα κα ρι ι ι στο ον και αι αι πα α
να α α μω ω μη η η το ον και μη τε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ρα α α του ου ου Θε ε
ε ου ου η η η μων την τι μι ι ω
τε ε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ι ι ι μ
και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρα α α α αν α συγ κρι ι ι ι ι τω ω ως
τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη ην α δι ι
α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως Θε

 ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κου ουου ου ουσαν ^ϕ
^M την ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως ^ϕ Θε ο το ο
 ο ο κο ο ο ον ^ϕ Σε ε ε ε ε ε ε με ^ϕ
 ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ^M ^ϕ
 ε ε ε ε ε ε εν ^ϕ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου († 1822)

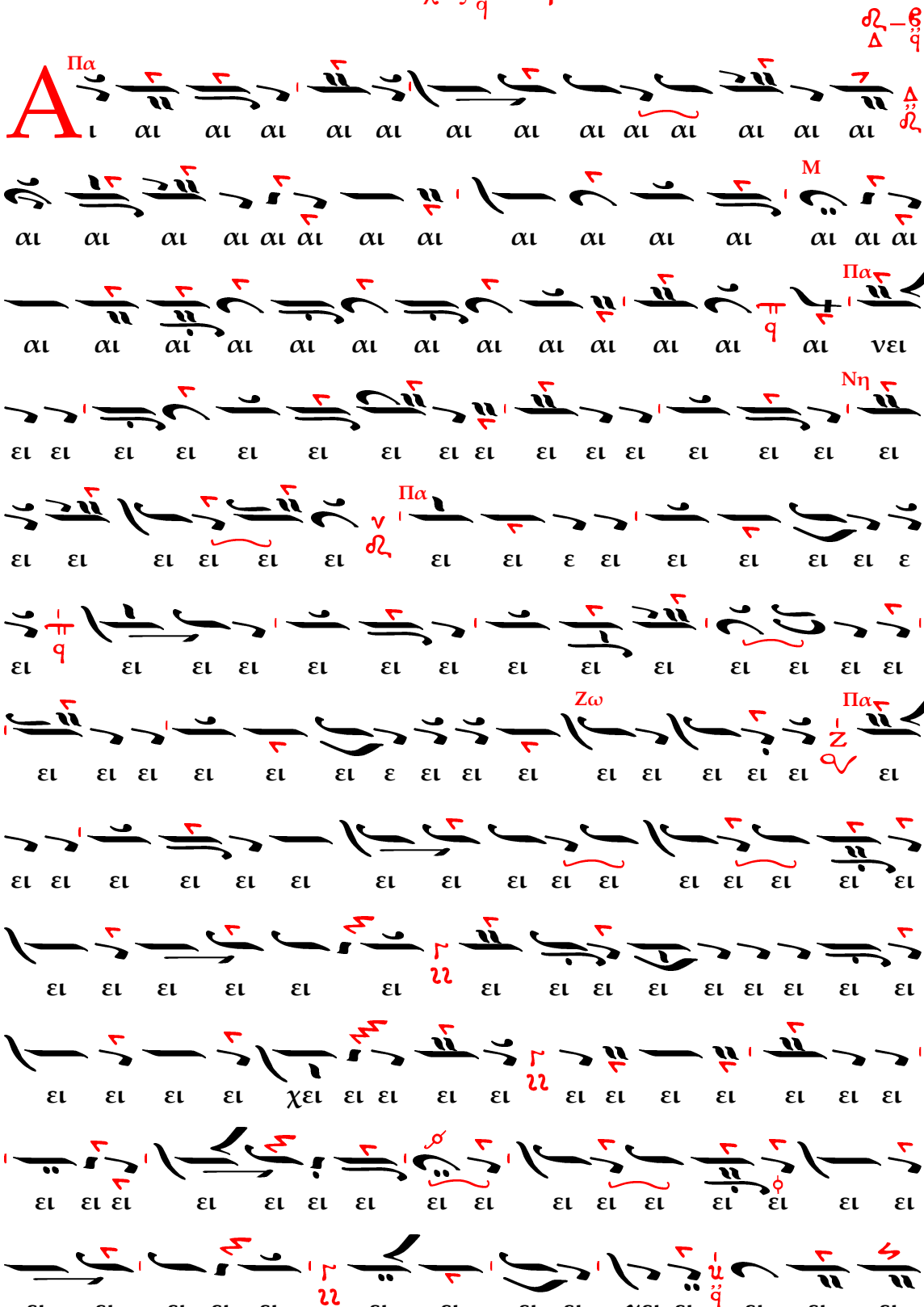
Ἦχος ♯ Πα ϕ

^ϕ ^{Πα} **A** ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως ^Δ
^{Δι} μα κα ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κο ον ^ϕ
 την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω ^{Δι}
 μη η η τον και μη τε ε ρα α τϛ ϛ Θε ε ε ϛ ^{Πα}
 ϛ ϛ η η η μω ων ^ϕ την τι μι ω τε ραν των Χε
 ρϛ ϛ ϛ βι ιμ ^Δ και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ ^Δ
 κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ ^{Πα}
^Δ την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως ^ϕ Θε ο ο ο
 ον Λο ο ο γον τε ε κϛ ϛ ϛ σα αν ^Δ την ο ον ^ϕ

 τωσ Θε ο το ο κον σε με γα α λυ υ υ υ υ

 νο ο ο ο με ε ε εν

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Πα Ϛ

Πα Α ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι νει
 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13
 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13 13

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 α νω ω ω ων α λιε ε ε λιε ρα ρα α λιε ρα
 α λιε λιε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα α λιε λιε ρα α α
 λιε ρα ρα α λιε ρα α λιε ε λιε ρα ρα λιε ε ε ε
 ε λιε ρα α α λιε ε λιε ρα λιε ε ε λιε ρα α
 α λιε ε λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα α λιε ρα α ρα
 τε ε λιε ρα τε ε ε λιε ρα α α λιε ε λιε
 ρα α λιε λιε ρα λιε ρα α λιε ρα α ρα λιε ε
 Αλ λη λου ου ου ου ου ι α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς ς

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
ως σα Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
ξαν σα ο τι η ξιωσας η μας των α
γιων σα με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σα
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει η το ο νο μα Κυρι υ ευ λο γη με
νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
Το ο νο μα Κυρι υ ει η ευ λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως
τϛ αι ω ω νο ο ος